

[Kirkegaard.]

dele. Hvis vi kunne dreje landbrugets problem så meget, ville det utvivlsomt give den ungdom, som i dag i for stort tal forlader landbruget, større lyst til at blive ved dette erhverv.

Det ærede medlem hr. H. C. Toft udtalte forventninger om, at jeg efter den indstilling, jeg har til lovforslagene, formentlig ville blive svigtet af mine vælgere i Ringkøbing amt ved det kommende valg. Jeg kan forsikre det ærede medlem om, at jeg tror ikke, det bliver tilfældet. Forskellen mellem det ærede medlem hr. H. C. Tofts synspunkter og mine er jo, at det ærede medlem går ind for en økonomisk fordel for os gamle, altså vi, der skal sælge gården. Det er det, det ærede medlem stiller imod, idet det er klart, at når vi afløser de faste skatter, stiger ejendommene i pris, og så kan det ærede medlem hr. H. C. Toft og jeg sælge vore gårde til højere priser — altså en fordel for de gamle. Mine synspunkter går ud på, at vi skal lægge en linje, som der er perspektiv i for landbo-ungdommen, og det gør vi i hvert fald i nogen grad ved at gennemføre de lovforslag, som her er til behandling, og som vi nok skal få gennemført. Sådan er stillingen, ærede medlem, og derfor kan jeg forsikre det ærede medlem om, at jeg efter al sandsynlighed nok skal klare den kommende valgdag i Ringkøbing amt. Det er nemlig en politik for ungdommen, jeg går ind for, i modsætning til det ærede medlem, der går ind for en politik til fordel for de gamle.

Foregående ordførere har i høj grad været inde på enkeltheder både i ændringsforslagene og i forslagene i deres helhed. Derfor kan jeg begrænse min tale til forholdsvis få bemærkninger om ændringsforslagene.

Om udvidelsen af over- og undergrænserne for de kommunale grundskyldpromiller fra 12-35, efter det oprindelige forslag til 10-40 efter ændringsforslaget, vil jeg sige, at kommunerne har jo hverken pligt til at bruge det laveste eller det højeste tal. Det, der er tale om, er i virkeligheden i forhold til det oprindelige forslag en udvidelse af sognerådernes indflydelse på skatteudskrivningen i kommunerne. Jeg finder, at dette ændringsforslag er sagligt

begrundet efter de forhandlinger, der er ført i udvalget; der er saglig begrundelse både for at nedsætte grundskyldpromillen til 10 og for at lade den stige til 40.

Jeg forstår ikke særlig godt venstres ængstelse for sognerådernes indflydelse på skatteligningen. Venstre har jo, så vidt jeg ved, flertal i over halvdelen af landets sogneråd, og derfor mener jeg, at venstre i virkeligheden skulle påskønne den tillid, vi fra regeringspartierne side viser sognerådene.

Om de øvrige ændringsforslag og om lovkomplekset i sin helhed vil jeg gerne sige, at hvis lovforslagene bliver gennemført — hvad jeg regner med — aftrappes jo enhver beskatning af bygningsværdierne over en periode på 28 år for derefter helt at bortfalde, en reform, som jeg føler mig overbevist om at der i vide kredse af landet vil være tilfredshed med. Ud fra den betragtning, at når først en skatteyder har betalt indkomstskat af opsparet kapital, måske også formueskat, er det ikke særlig rimeligt at beskatte denne kapital yderligere, fordi skatteyderen f. eks. bygger sig et hus.

Et andet hovedmål med lovforslagene er jo at tilvejebringe grundlaget for en ensartet beskatning af landets grundværdier, og dette opnås. Når lovforslagene er gennemført, er et sådant grundlag til stede, og en ret ensartet beskatning kan så gennemføres, hvis kommunalbestyrelserne — altså sognerådene — landet over ønsker denne meget ensartede beskatning. Og der er som sagt ikke tale om statsregerer eller statsformyndertendenser. Det, der er tale om her, er en rammelovgivning, der i høj grad styrker det lokale selvstyre, ikke med bestemmelser om dispensationer, som vi kender fra så mange love, men simpelt hen ved, at vigtige bestemmelser direkte er henlagt til kommunernes afgørelse. Dér er jeg — i modsætning til det ærede medlem hr. Thisted Knudsen — tilfreds med, at lovgivningen indeholder en appelinstans; vi skulle nødig komme ud for, som vi har været før, at amtsrådene går imod de folkevalgte kommunalbestyrelses indstillinger. Jeg tror, det er en nødvendighed, at vi har en ankeinstans for at undgå et sådant misbrug fra amtsrådenes side, som vi har været ude for før.

Efter min mening bygger lovforslagene i